

Skyddsutrustning mot kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära hot (CBRN)

Materiel anskaffad
mellan 1992 och 2002

KRISBEREDSKAPS
MYNDIGHETEN

**Skyddsutrustning mot kemiska, biologiska, radiologiska
och nukleära hot (CBRN)**

- Materiel anskaffad mellan 1992 och 2002

Titel: Skyddsutrustning mot kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära hot
(CBRN) – Materiel anskaffad mellan 1992 och 2002
Utgiven av Krisberedskapsmyndigheten (KBM)
Upplaga: 250 exemplar

ISSN:1652-3733
ISBN:91-85053-66-X
KBM:s dnr: 0668/2004
Tryck: Tabergs Tryckeri AB, januari, 2005

Skriften kan erhållas kostnadsfritt från
Krisberedskapsmyndigheten
E-post: bestallning@krisberedskapsmyndigheten.se

Skriften kan laddas ned från Krisberedskapsmyndighetens webbplats
www.krisberedskapsmyndigheten.se

KBM:s Uppdrag/utredningar | 2005

Innehållsförteckning

Förord	4
Sammanfattning	5
1. Uppdraget	7
2. Arbetets uppläggning	7
3. Definitioner och begrepp	9
4. Översiktsbild av anskaffningen av CBRN-utrustning under perioden 1992-2002	9
5. Myndigheternas anskaffning av CBRN-utrustning under perioden 1992-2002	11
6. Den anskaffade utrustningens tillgänglighet och användbarhet i nuläget.....	14
7. Möjligheter till omfördelning av anskaffad utrustning	17
8. Behov av omsättning och komplettering av anskaffad utrustning.....	19
9. Slutsatser och förslag	20
Bilaga	
Information om inventering av NBC-resurser (CBRN-resurser)	23

Förord

Under 1990-talet genomfördes en stor satsning för att anskaffa CBRN-skyddsutrustning inom det civila försvaret. Hotbilden utgjordes av ett strategiskt överfall från en annan stat med eventuell användning av kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära stridsmedel. När den militära hotbilden förändrades minskade intresset på flera håll för denna skyddsutrustning.

I dag ser vi att hotbilden för denna typ av ämnen finns kvar, men har ändrat karaktär. Det finns risk för att olyckor eller avsiktliga handlingar kan medföra spridning av giftiga ämnen, allvarlig smitta eller strålning i vårt samhälle.

Kan den tidigare anskaffade utrustningen användas för dagens hotbild? Finns utrustningen kvar och i vilket skick är den i? För att få svar på en del av de frågor som finns har KBM låtit genomföra en inventering av den utrustning som anskaffades mellan åren 1992-2002.

Lars Hedström
Överdirektör
Krisberedskapsmyndigheten

Sammanfattning

I denna rapport redovisas resultatet av en inventering av utrustning avsedd för kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära hot (CBRN) som anskaffats för medel ur anslaget 6:5 Civilt försvar under perioden 1992-2002. Inventeringen bygger på uppgifter som har lämnats av ett antal myndigheter i en enkät som genomförts av Krisberedskapsmyndigheten (KBM) under sommaren 2004.

Inventeringen visar att betydande volymer utrustning anskaffades under den granskade perioden. Huvuddelen anskaffades under mitten av 1990-talet och avsåg framför allt behoven under höjd beredskap. I rapporten görs bedömningen att en stor del av utrustningen är användbar i dag och att överskott av användbar utrustning kan finnas på vissa håll.

I rapporten konstateras också att det finns vissa brister i förrådshållningen av anskaffad utrustning, bland annat vad gäller överblicken över anskaffad utrustning, funktions- och kvalitetskontroller av denna utrustning samt utbildning och övning av personal som skall handha utrustningen. Dessa brister beror bland annat på att alla myndigheter inte har brutit ned nu gällande inriktning inom CBRN-området till en konkret inriktning för den egna myndigheten.

I rapporten konstateras vidare att stora skillnader råder mellan myndigheterna i de avseenden som har berörts i inventeringen. Statens räddningsverk (SRV), Socialstyrelsen (SoS) och polisväsendet samt några andra myndigheter har löpande anpassat sig till de hotbildsförändringar som har skett och har god överblick över anskaffad utrustning och denna utrustnings funktionsduglighet i dagsläget. Andra myndigheter uppvisar brister i dessa avseenden.

Mot denna bakgrund föreslås i rapporten att:

1. Myndigheterna inom krisberedskapen bör, om detta inte redan har gjorts, omsätta den övergripande CBRN-inriktning som fastställts på central nivå till en konkret inriktning för den egna myndigheten. KBM bör lämna stöd till detta arbete.
2. Myndigheternas innehav av utrustning bör anpassas till den hotbild som gäller för den enskilda myndigheten. Beroende på hotbilden kan detta innebära avveckling, bibehållande eller komplettering av befintlig utrustning.
3. Myndigheterna bör ta fram en till hotbilden anpassad förrådshållningspolicy och ett program för funktions- och kvalitetskontroller av befintlig utrustning. I vissa fall kan det vara lämpligt att utrustningen överlämnas till en annan myndighet för central förvaring.

4. Myndigheterna bör gå igenom de behov som kan finnas av att utbilda och öva berörd personal och, om så behövs, genomföra en till hotbilden anpassad utbildnings- och övningsverksamhet inom CBRN-området.
5. Möjligheterna till myndighetsövergripande samverkan vid förrådshållning och vid funktions- och kvalitetskontroller av anskaffad utrustning bör tas till vara. Innan nyanskaffning av CBRN-utrustning sker, bör det undersökas om det finns ett överskott av utrustning vid andra myndigheter som kan utnyttjas.

1. Uppdraget

Krisberedskapsmyndigheten (KBM) uppdrog i april 2004 till Ulf Wennerberg Konsult AB att göra en inventering av vilka CBRN-resurser som anskaffades under perioden 1992-2002, för medel från det anslag som under senare år har benämnts 6:5 Civilt försvar. (Motsvarar år 2005 anslaget 7:5 Krisberedskap.) Med CBRN-resurser avsågs utrustning och förnödenheter som anskaffades för så kallat grundskydd och uppgiftsanknutet skydd mot CBRN-relaterade händelser.

Uppdraget avgränsades till att omfatta de funktionsansvariga myndigheter som fanns fram till den 1 juli 2002, länsstyrelserna samt arvet från de avvecklade civilbefälhavarmyndigheterna. Den 1 juli 2002 upphörde Överstyrelsen för civil beredskap (ÖCB), och det nya krishanteringssystemet trädde i kraft.

Uppdraget skulle inte omfatta kommuner och landsting om dessa inte berörts indirekt av den anskaffning av CBRN-utrustning som har genomförts av SRV och SoS. Inte heller den anskaffning av utrustning som avser allmänhetens skydd mot CBRN-händelser vid höjd beredskap omfattas av uppdraget.

Anskaffning av utrustning som har skett efter den 1 juli 2002 har inte medtagits i inventeringen. Inte heller har anskaffning av skyddsutrustning som har skett med annan finansiering än med medel från anslaget 6:5 medtagits. Som exempel kan nämnas att åkerier som arbetar med transporter av farligt gods skall ha skyddsutrustning för egen personal. Denna typ av skyddsutrustning bekostas av företagen själva och har inte tagits med i denna inventering.

Inventeringen har syftat till att kartlägga vilken CBRN-utrustning som anskaffades under den aktuella perioden, i vilket skick utrustningen befinner sig i dagsläget, om den utrustning som anskaffades används av myndigheterna i dag samt vilken hotbild som var styrande för planeringen vid anskaffningstillfället. Ytterligare ett syfte har varit att redovisa vilka slutsatser som dras vad gäller berörda myndigheters förmåga att hantera CBRN-hot i fred och vid höjd beredskap.

KBM har under sommaren och hösten 2004 arbetat med en fördjupad genomgång avseende räddningstjänstens, polisens och sjukvårdens förmåga vid en CBRN-händelse. Denna utredning har informerats om resultat som har framkommit i inventeringen.

2. Arbetets uppläggning

Ett väsentligt inslag i arbetet har varit inhämtning av uppgifter från myndigheter som tilldelats eller anskaffat utrustning under den aktuella perioden. Detta har skett genom en förfrågan som gick ut till ett tiotal centrala myndigheter och samtliga länsstyrelser i mitten av juni (se bilaga). De svar som har inkommit har

följts upp med telefonkontakter och, i några fall, besök hos berörda myndigheter. Den frågelista som användes som underlag för inventeringen redovisas i bilaga.

I övrigt har olika typer av planeringsdokument från perioden 1992-2002 gått igenom. Det rör sig bland annat om de så kallade funktionsplaner för ABC-skydd som togs fram av de civila totalförsvarsfunktionerna vid mitten av 1990-talet. Dessa utgick i sin tur från de av ÖCB framtagna ABC-riktlinjerna för det civila försvaret. Utgångspunkten för ABC-riktlinjerna var den hotbild som låg till grund för 1992 års försvarsbeslut. Från slutet av perioden finns redovisningar av regleringsbrevsuppdrag till ÖCB inom CBRN-området. I en bilaga till den redovisning som gjordes i anslutning till ett uppdrag i 1999 års regleringsbrev, finns en sammanställning av anskaffad utrustning. Också denna typ av material har gått igenom.

Vidare har samtal vid flera tillfällen förts med de tidigare ÖCB-medarbetare som ansvarade för myndighetens verksamhet inom CBRN-området. Dessa personer har lämnat värdefulla upplysningar om denna verksamhet samt givit tips om dokument som har haft betydelse för arbetet. Allmänna upplysningar av stort värde har också lämnats av vissa myndighetsföreträdare som har kunnat följa utvecklingen sedan slutet av 1980-talet eller början av 1990-talet.

En erfarenhet från arbetet är att många myndigheter har haft svårt att få fram uppgifter såväl om aktuellt innehav av utrustning som om de beslut som ligger till grund för innehavet. Orsaken är i regel att anskaffningsbesluten ligger långt tillbaka i tiden och att en stor del av beredskapspersonalen har omsatts sedan besluten togs. Samtidigt har de hotbildsförändringar som har skett under det senaste decenniet medfört att CBRN-frågorna har nedprioriterats på vissa håll.

Delar av det material som har genomgått är sekretessbelagt. Detta gäller bland annat vissa funktionsplaner från början av 1990-talet samt de sammanställningar av genomförd anskaffning som finns för delar av perioden och för vissa myndigheter. Underlag från detta material redovisas endast översiktligt i denna rapport. Däremot har dessa sammanställningar samt myndigheternas svar på den förfrågan som sändes ut från KBM samlats i en pärm som förvaras på KBM.

SRV samordnade på uppdrag av ÖCB stora delar av de inköp av CBRN-utrustning som gjordes under 1980- och 1990-talen. Detaljerad information om genomförd anskaffning finns arkiverad hos Statens räddningsverk (SRV). Nutida status för denna utrustning framgår dock endast för utrustning som förvaras av SRV eller av den kommunala räddningstjänsten på uppdrag av SRV.

3. Definitioner och begrepp

Olika begrepp har under årens lopp använts för att beskriva kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära hot i fred och krig. Fram till mitten av 1990-talet användes begreppet ABC-hot. Detta begrepp ersattes senare av begreppet NBC-hot. Dessa begrepp hade ungefär samma innebörd och avsåg i första hand höjd beredskap, det vill säga användning av nukleära, biologiska och kemiska stridsmedel i samband med ett militärt väpnat angrepp mot Sverige.

Under senare år har hotbilden vidgats till att avse även fredstida händelser med avsiktlig eller oavsiktlig spridning av kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära ämnen. Dessutom har Sverige gjort åtaganden i internationella avtal och engagerat sig i ett internationellt samarbete inom EU:s, FN:s och NATO/PFF:s ramar. Ett behov har därför uppstått av att samordna terminologin också i ett internationellt perspektiv. I EU- och NATO/PFF-sammanhang används begreppet CBRN. Detta begrepp står för kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära hot och risker.

KBM har i sin NBC-strategi (regleringsbrevsuppdrag nr 4/2004) föreslagit att begreppet CBRN av ovan nämnda skäl skall ersätta begreppet NBC. Samtidigt har KBM föreslagit att begreppet Farliga ämnen skall användas synonymt med begreppet CBRN. Begreppet Farliga ämnen används bland annat i förkortningen av namnet på samverkansområdet Spridning av allvarliga smittämnen, giftiga kemikalier och radioaktiva ämnen. Samma begrepp används också inom den kommunala räddningstjänsten.

I denna rapport används begreppet CBRN utom i de fall när hänvisning sker till dokument, arbetsgrupper eller liknande som i sina namn har uttrycken NBC eller ABC.

4. Översiktsbild av anskaffningen av CBRN-utrustning under perioden 1992-2002

Utgångspunkter

Betydande mängder CBRN-utrustning anskaffades inom det civila försvaret under åren 1992-2002. I det följande beskrivs huvuddragen i denna anskaffning och de förutsättningar som den utgick ifrån. Underlaget för beskrivningen utgörs i första hand av myndigheternas svar på frågorna 1-4 i bilaga. Detta material har jämförts med de funktionsplaner som togs fram i början av 1990-talet och med uppgifter i de redovisningar som ÖCB tog fram med anledning av uppdrag i regleringsbrev för åren 1999-2001.

Som nämnts har många myndigheter haft svårt att lämna fullständiga uppgifter om vad som har anskaffats under perioden 1992-2002. Detta medför att det inte är möjligt att redovisa kompletta listor över vad som har anskaffats under denna period. Det har inte heller gått att få fram fullständiga uppgifter om anskaffningsvärdet för den aktuella utrustningen. En viss osäkerhet finns därför om detaljer i anskaffningen. Huvuddragen i anskaffningen är dock säkerställd.

Planeringsförutsättningar

Funktionsplaner för ABC-/NBC-skydd började tas fram i slutet av 1980-talet. Under åren 1992-1993 utarbetade ÖCB riktlinjer för ABC-skydd inom det civila försvaret. Utgångspunkten var 1992 års försvarsbeslut. En revidering genomfördes i vissa fall efter 1996 års försvarsbeslut. Den senaste fullständiga uppdateringen av funktionsplanerna för ABC-/NBC-skydd gjordes dock år 1994. Styrande för denna revidering var ÖCB:s ABC-riktlinjer från år 1993.

Anskaffningsmönstret skiljer sig från myndighet till myndighet. En stor del av den utrustning som anskaffades under perioden synes ha anskaffats under åren 1994-1996. SRV:s anskaffning för funktionen Befolkningsskydd och räddningstjänst skedde något senare och utgick från 1996 års försvarsbeslut. Socialstyrelsens (SoS:s) anskaffning för funktionen Hälso- och sjukvård m.m. har skett kontinuerligt under perioden. Denna anskaffning har också haft ett betydande inslag av annat än renodlad CBRN-utrustning. Huvuddelen av anskaffningen har utgjorts av läkemedel och sjukvårdsutrustning.

Anskaffningen av utrustning har till största delen skett med kriget som planeringsförutsättning. Under början och mitten av 1990-talet ansågs risk föreligga för begränsade väpnade angrepp och väpnade angrepp som kunde komma överraskande (strategiskt överfall). Risken för ett storskaligt angrepp som syftade till ockupation av hela eller delar av landet ansågs ha reducerats kraftigt eller bortfallit till följd av utvecklingen i Östeuropa. Det är således denna hotbild som har styrt anskaffningen av utrustningen.

Från mitten av 1990-talet skedde en nedtoning av krigshotet, och utrymme skapades för olika typer av anpassningsplanering. Samtidigt fick avsiktliga och oavsiktliga fredstida hot allt större betydelse för myndigheternas planering. Dessa fredstida hot omfattade även CBRN-hot. Om man bortser från SRV:s, SoS:s och polisväsendets anskaffning av utrustning har den förändrade hotbilden dock inte påverkat myndigheternas anskaffning av sådan utrustning i någon större utsträckning. Anledningen är att endast obetydliga mängder av CBRN-utrustning har anskaffats under slutet av den granskade perioden av andra myndigheter än SRV, SoS och polisväsendet.

Anskaffad utrustning

Under perioden 1992-2002 har ett tiotal centrala myndigheter, de nu avvecklade civilbefälhavarmyndigheterna, länsstyrelserna samt vissa andra organ anskaffat eller tilldelats CBRN-utrustning. Kommuner och landsting har tilldelats utrustning via SRV och SoS. Bland icke-myndigheter har Teracom AB tilldelats viss utrustning.

Den anskaffning som skedde i början och mitten av perioden samordnades genom SRV:s försorg. Anskaffningen beslutades av respektive funktionsansvarig myndighet varefter upphandlingen genomfördes av SRV. SRV fördelade också utrustningen till olika myndigheter inom funktionen, i enlighet med de fördelningsplaner som upprättades av vissa funktionsansvariga myndigheter.

Den utrustning som anskaffades syftade - tillsammans med andra åtgärder som information, utbildning, övning av berörd personal samt tillgång till skyddade uppehållsplatser - till att ge krigsplacerad personal inom berörda verksamheter grundskydd och/eller uppgiftsanknutet skydd. Grundskyddet syftade till att ge den enskilde möjlighet att överleva en insats av stridsmedel med CBRN. Det uppgiftsanknutna skyddet syftade till att göra det möjligt för berörda verksamheter att utföra sina huvuduppgifter också vid hot om eller efter insats av stridsmedel med CBRN.

Anskaffningen omfattade bland annat personlig skyddsutrustning, olika typer av indikeringsutrustning, saneringsutrustning samt nervgasmedel. I vissa fall begränsades anskaffningen till att avse myndighetens egen krigsorganisation. I andra fall anskaffades skyddsutrustning även till en bred krets av anställda inom de samhällsverksamheter som skulle upprätthållas vid höjd beredskap. Detta skedde bland annat inom transportsektorn. SRV:s och SoS:s anskaffning avsåg till största delen den verksamhet inom den kommunala räddningstjänsten respektive hälso- och sjukvården som skulle bedrivas vid höjd beredskap.

5. Myndigheternas anskaffning av CBRN-utrustning under perioden 1992-2002

I det följande beskrivs anskaffningen av CBRN-utrustning vid vissa myndigheter eller grupper av myndigheter mer ingående. Syftet är att ge en fördjupad bild av respektive myndighets anskaffning av utrustning under den aktuella perioden. Som nämndes inledningsvis finns myndigheternas svar på enkäten att tillgå på KBM. I detta material finns listor på utrustning som har anskaffats.

SRV anskaffade under den aktuella perioden betydande volymer av utrustning för räddningstjänstens behov vid höjd beredskap. Detta skedde inom ramen för funktionen Befolkningsskydd och räddningstjänst. Syftet med anskaffningen var att ge räddningstjänsten möjlighet att lösa sina uppgifter i prioriterade områden också efter en insats av stridsmedel med CBRN-ämnena. En anpassning har

löpande skett till de hotbildsförändringar som har inträffat under perioden. Denna anpassning har medfört att fredstida hot har fått allt större betydelse.

Anskaffningen har omfattat utrustning för 400 så kallade typstyrkor inom krigsräddningstjänsten samt tilläggsutrustning för särskilda insatsstyrkor och stödresurser för sanering. Insatsstyrkorna skall kunna genomföra räddningsinsatser efter terroristattacker med kemikalier och C-stridsmedel. Stödresurserna för sanering skall kunna genomföra sanering av sådana ämnen efter en attack eller ett utsläpp.

Tre typer av utrustning har anskaffats:

1. Skyddsutrustning för personal (skyddsmask 90, skyddsdräkt 95, autoinjektor 2K, med mera).
2. Tilläggsutrustning för insatsstyrkor (kem/C-varningsinstrument, kem/C-indikeringsinstrument, väderstation, indikeringspapper, med mera).
3. Tilläggsutrustning för stödresurser för sanering (utrustning för sanering av kem/C-skadade samt för sanering av personal och materiel).

Huvuddelen av utrustningen är utplacerad hos den kommunala räddningstjänsten i RUHB-kommunerna (prioriterade kommuner vad gäller räddningstjänsten under höjd beredskap). En mindre del finns vid SRV:s skolor. Också denna utrustning kommer dock att överföras till den kommunala räddningstjänsten.

SoS har under perioden 1992-2002 också anskaffat stora volymer CBRN-utrustning. Anskaffningen omfattar vissa läkemedel, utrustning för C-skydd samt medicinsk teknisk utrustning. Den sistnämnda utrustningen har inköpts för andra ändamål än CBRN-skydd, men har sparats för att kunna användas för detta ändamål. Det rör sig bland annat om respiratorer och kardioskop. Läkemedlen har bland annat omfattat autoinjektorer, nervgasmotmedel och vissa typer av vacciner. C-skyddsutrustningen omfattar personlig skyddsutrustning, personsaneringsmedel samt mobila och fasta saneringsanläggningar. Saneringsanläggningarna förvaras i anslutning till vissa akutsjukhus på olika håll i landet.

SoS:s anskaffning av utrustning har skett i omgångar under den aktuella perioden. En anpassning har löpande skett till de försvarsbeslut som har tagits under perioden och till resultatet av utredningar vad gäller CBRN-beredskapen som myndigheten har genomfört. Den huvudsakliga utgångspunkten under perioden har varit krigets krav även om hänsyn i ökande utsträckning har tagits till fredstida hot och risker. Detta har bland annat tagit sig uttryck i att man har sparat utrustning som ursprungligen anskaffats för krigets behov om den bedömts kunna användas vid fredstida kriser.

Huvuddelen av SoS:s anskaffning har skett i egen regi, ofta i samverkan med Försvarets materielverks inköpsorganisation. Inköpssamordningen med Försvarmakten har i första hand avsett läkemedel och förnödenheter. SRV:s inköpssamordning har använts i mycket begränsad utsträckning (skyddshandskar och C-underställ). I enstaka fall har inköpen samordnats med inköp av CBRN-utrustning som gjordes av dåvarande ÖCB.

Rikspolisstyrelsen (RPS) svarar för polisväsendets anskaffning av CBRN-utrustning. Anskaffning har skett dels för den särskilda beredskapspolisens behov, dels för behov inom den fredstida polisverksamheten. Anskaffningen för den ordinarie polispersonalens behov har genomförts under senare år och är inte slutförd. Skyddsmasker och viss annan utrustning har övertagits från Försvarmakten.

Den särskilda beredskapspolisen får endast användas vid höjd beredskap. Den förfogar över samma skyddsutrustning som Försvarmaktens personal. Den utrustning som anskaffas för ordinarie polispersonal med operativa uppgifter är främst avsedd för fredstida CBRN-händelser. Denna utrustning omfattar skyddsmask 90, skyddshandske 7, särskilda regnkläder och gummistövlar, kolfiberunderställ för viss personal samt indikeringspapper och intensimeter 25.

Avsikten är att all operativ polispersonal samt viss övrig personal skall försees med skyddsutrustning för CBRN-hot. Utdelning av utrustningen till personalen sker i takt med att erforderlig utbildning hinner genomföras. Kompletteringsbehov finns, bland annat vad gäller indikeringsutrustning för vissa enheter och personalgrupper.

ÖCB anskaffade i mitten av 1990-talet CBRN-utrustning för myndigheterna inom totalförsvarsfunktionen Civil ledning och samordning. Denna funktion omfattade på central och regional nivå ÖCB, civilbefälhavarmyndigheterna och länsstyrelserna. Anskaffningen avsåg huvudsakligen personlig skyddsutrustning för personal inom berörda myndigheters krigsorganisationer (skyddsmask 90 med mera).

Inköpen genomfördes av SRV med medel från ÖCB. Myndigheterna tilldelades därefter utrustning i enlighet med funktionsplan ABC och en särskild fördelningsplan. Detta skedde 1995-1996. Ingen utrustning har anskaffats efter denna tidpunkt.

KBM har inventerat den utrustning som anskaffades av ÖCB för myndigheterna inom funktionen Civil ledning och samordning, och samlat det som anskaffades för ÖCB:s egen krigsorganisation och de nu nedlagda civilbefälhavarmyndigheternas krigsorganisationer till egna förrådslokaler i Sollefteå.

Statens energimyndighet (STEM) anskaffade i mitten av 1990-talet CBRN-skyddsutrustning för petroleumbranschens så kallade poolorganisation (personal

på oljedepåer, tankbilsförare samt ledningspersonal). Syftet med anskaffningen var att poolorganisationen vid höjd beredskap skulle kunna genomföra transporter och annan verksamhet i kontaminerad miljö. Anskaffningen avsåg personlig skyddsutrustning för berörd personal och genomfördes av SRV.

Svenska kraftnät (SvK) förfogar över ett stort antal skyddsmasker (skyddsmask 51). De avses dock ersättas med ett mindre antal skyddsmask 90. En komplettering har skett av fyra så kallade saneringsresurser som är placerade vid räddningstjänsterna i Kristianstad, Hallsberg och Kiruna samt vid räddningsskolan i Rosersberg.

Transportmyndigheterna (Luftfartsverket, Vägverket, Banverket och Sjöfartsverket) har såväl under som före perioden 1992-2002 anskaffat betydande mängder CBRN-utrustning. En stor del av anskaffningen skedde 1996-1998, och omfattade bland annat skyddsmask 90 och annan personlig skyddsutrustning. Skyddsmask 51 finns i stort antal sedan tidigare.

Anskaffningen skedde dels för myndigheternas egen personal, dels för personal vid transportföretag. Syftet med att anskaffa skyddsutrustning för personal vid transportföretag var att möjliggöra samhällsviktiga transporter i kontaminerad miljö. Anskaffningen utgick ifrån och dimensionerades efter de behov som bedömdes föreligga vid höjd beredskap. Den anskaffning som skedde i mitten av 1990-talet samordnades genom SRV:s försorg.

Sedan en tid arbetar en för transportmyndigheterna gemensam utredningsgrupp med att omsätta den förändrade hotbilden till en ny inriktning för transportmyndigheternas CBRN-verksamhet. Gruppen genomför även en inventering av berörda myndigheters innehav av utrustning.

6. Den anskaffade utrustningens tillgänglighet och användbarhet i nuläget

Utgångspunkter

Av avsnitten 4 och 5 har framgått att avsevärda mängder CBRN-utrustning har anskaffats av olika myndigheter under perioden 1992-2002 för medel från anslaget 6:5 Civilt försvar (eller dess föregångare). En stor del av anskaffningen skedde kring eller strax efter mitten av 1990-talet. Stora delar av den anskaffade utrustningen är därför mindre än tio år gammal. Utrustningen har också en sådan karaktär att den i flertalet fall väl lämpar sig för att möta fredstida CBRN-hot. Dessa omständigheter talar för att stora delar av utrustningen är användbar för de behov som finns idag.

Det bör dock beaktas att möjligheterna att använda den anskaffade utrustningen för de behov som finns i dag också är beroende av andra omständigheter än utrustningens sammansättning och ålder. Stor betydelse har

till exempel hur utrustningen förrådshålls, liksom myndigheternas överblick över vad som finns. Av betydelse är också det skick som utrustningen befinner sig i, och vilka funktions- och kvalitetskontroller som genomförs för att undersöka detta. Ytterligare en omständighet är om myndigheternas personal är utbildad och övad för att använda utrustningen.

Det material som redovisas i detta avsnitt bygger på myndigheternas svar på frågorna 5, 8, 9, 10 och 11 i bilaga.

Förrådshållning av anskaffad utrustning

I avsnitt 2 nämndes att många myndigheter har haft svårt att få fram kompletta listor över vilken CBRN-utrustning som de tilldelats och förfogar över. Vissa myndigheter har därför tvingats att fysiskt inventera olika typer av förrådslokaler för att kunna få fram de uppgifter som har efterfrågats i inventeringen. Några myndigheter har överhuvudtaget inte kunnat besvara frågorna. Detta gäller särskilt myndigheter med mindre mängder tilldelad utrustning eller utrustning som finns utspridd på många olika tjänsteställen. En bidragande orsak till svårigheterna att få fram uppgifter synes vara personal- och organisationsförändringar i kombination med en nedprioritering av CBRN-frågorna under slutet av 1990-talet.

Motbilden företräds framför allt av SRV och SoS. SRV har ett databaserat lagerredovisningssystem som ger en direkt överblick över vad som finns och var det finns (Smash/RIB). SoS har tillgång till ett liknande system genom Svenska Lagerhus AB, det vill säga det företag som på uppdragsbasis förrådshåller stora delar av SoS:s utrustning. Polisen har huvuddelen av sin CBRN-utrustning utplacerad hos den operativa personalen som personlig utrustning. Denna personal är då också ansvarig för att förvara och vårda utrustningen. SvK:s saneringsresurser förvaras hos vissa kommunala räddningstjänster som då också har tillsyn över utrustningen.

I övrigt synes god överblick över anskaffad CBRN-utrustning vara beroende av att myndigheten har tillgång till personal som under lång tid har arbetat med myndighetens CBRN-verksamhet. Dessa personers kunskaper har dock relativt sällan omsatts i register eller databaser som är tillgängliga för en bredare krets. Risk finns därför för att överblicken över den anskaffade utrustningen går förlorad då aktuella personer pensioneras eller slutar. Detta verkar ha inträffat på vissa av de myndigheter som omfattas av inventeringen och som har haft svårt att besvara frågorna.

Formerna för förrådshållningen varierar från myndighet till myndighet. SRV har en egen förrådsverksamhet och förvarar dessutom viss utrustning åt andra myndigheter på uppdragsbasis. Huvuddelen av utrustningen är dock utplacerad hos de kommunala räddningstjänsterna. SoS anlitar som nämnts Svenska Lagerhus AB och har viss utrustning utplacerad hos landstingen. Andra myndigheter förvarar utrustningen i egna eller inhyrda lokaler i omedelbar anslutning till aktuellt verksamhetsställe. Också graden av geografisk utspridning varierar. En del myndigheter förvarar all utrustning centralt. Andra har spritt ut den på ett stort antal ställen i landet.

Hos en del myndigheter finns tekniska brister i förvaringsmiljön. Vissa artiklar skall kylförvaras, vilket inte alla myndigheter haft möjlighet att göra.

Sammanfattningsvis kan konstateras att det finns brister i överblicken över den CBRN-utrustning som har anskaffats. Det saknas också en till den aktuella hotbilden anpassad förrådshållningspolicy. Om ett omedelbart hot anses föreligga bör utrustningen förvaras i direkt anslutning till den berörda personalens arbetsplatser. Om hotet anses vara avlägset i tiden kan det ligga närmare till hands att samla ihop utrustningen och förrådshålla den centralt.

Den anskaffade utrustningens funktionsduglighet

Stora delar av den CBRN-utrustning som anskaffades under perioden 1992-2002 är yngre än tio år. Erfarenheterna från tester som har gjorts på befolknings-skyddsmaskerna visar att livslängden för dessa masker i vissa fall kan komma att uppgå till trettio år. Detta är väsentligt längre än vad man förväntade sig vid anskaffningstillfället.

Livslängden varierar givetvis mellan olika typer av utrustning. Indikatorpapper och autoinjektorer har relativt kort fysisk livslängd, medan skyddsmasker och annan skyddsutrustning vid rätt förvaring kan ha mycket lång livslängd. Viss indikerings- och saneringsutrustning kan ha lång fysisk livslängd men ändå förlora en del av sin användbarhet genom att bli obsolet på grund av den tekniska utveckling som sker inom vissa områden.

Systematiska funktions- och kvalitetskontroller av anskaffad CBRN-utrustning utförs egentligen endast av SRV och SoS. I övrigt utförs kontroller sporadiskt eller inte alls. Av betydelse är dock att utrustningen enligt många myndigheter förvaras i obrutna originalförpackningar och i många fall mörkt och svalt. Som nämnts finns dock också exempel på olämpliga förvaringsmiljöer.

Flertalet myndigheter gör bedömningen att den utrustning som de förfogar över är användbar. Man hänvisar då ofta till att förpackningarna är obrutna och till att förvaringsmiljön är lämplig. Det är dock endast SRV och SoS som säkert kan uttala sig om funktionsdugligheten hos den utrustning och de förnödenheter som de har anskaffat och förvarar.

Sammanfattningsvis är det - med undantag för SRV:s och SoS:s innehav - inte möjligt att med full säkerhet uttala sig om den nutida funktionsdugligheten hos den utrustning som anskaffades under perioden 1992-2002. Mycket talar dock för att huvuddelen av denna utrustning är fullt användbar i dag.

Berörd personals förmåga att handha anskaffad utrustning

En stor del av den CBRN-utrustning som har anskaffats är enkel att använda och kräver ingen längre utbildning. Detta gäller stora delar av den personliga skyddsutrustningen. Delar av den tekniska utrustningen och förfaranden som indikering och sanering ställer dock större krav på utbildning och övning. Detsamma gäller om personalen skall kunna verka i kontaminerad miljö under längre tid.

Vid genomförandet av inventeringen ställdes en fråga om de tänkta användarna av den anskaffade utrustningen är utbildade och övade för att använda utrustningen. Allmänt kan konstateras att utbildningsläget varierar starkt mellan myndigheterna. Den kommunala räddningstjänstens personal har fått utbildning. Detsamma gäller en stor del av den operativa polispersonalen samt viss sjukvårdspersonal.

I övrigt kan konstateras att trafikverkens driftvärnspersonal har fått CBRN-utbildning. Övrig personal har, med få undantag, inte fått utbildning. Dessutom bör noteras att driftvärnen är under avveckling. Inom energiförsörjningen har poolorganisationens chefer nyligen fått CBRN-utbildning. Även viss reparationspersonal och civilpliktig personal inom elförsörjningen har fått utbildning. De saneringsresurser som är knutna till vissa kommunala räddningstjänster är utbildade.

Länsstyrelsernas personal har i flertalet fall inte utbildats i att använda tilldelad utrustning. Kärnkraftslänens personal har dock utbildning för kärnkraftsolyckor.

Sammanfattningsvis kan konstateras att myndigheternas personal i många fall saknar utbildning och övning i att hantera tilldelad CBRN-utrustning. Insatspersonal inom den kommunala räddningstjänsten, polisen och akutsjukvården har dock i stor utsträckning fått utbildning.

7. Möjligheter till omfördelning av anskaffad utrustning

Den anskaffning av CBRN-utrustning som skedde under perioden 1992-2002 syftade i flertalet fall till att ge grundskydd och/eller uppgiftsanknutet skydd till personal i berörda myndigheters och verksamheters krigsorganisationer. Storleken på dessa myndigheters och verksamheters krigsorganisationer vid mitten av 1990-talet, då huvuddelen av anskaffningen skedde, torde därmed ha varit dimensionerande för anskaffningen.

De förändringar av det säkerhetspolitiska läget som har inträffat under det senaste decenniet har medfört att denna dimensioneringsgrund inte längre är relevant. Nedtoningen av krigshotet har dessutom medfört att den detaljerade krigs- och personalplanläggning som bedrevs fram till mitten av 1990-talet har upphört. Meningsfulla ingångsvärden för en detaljerad planering som avser krigshot saknas därför idag. Samtidigt har olika typer av fredstida hot fått allt större betydelse. Dessa berör dock myndigheterna på ett annat sätt än de krigshot som tidigare var styrande för planeringen.

Vissa myndigheter och verksamheter har haft relativt stora krigsorganisationer. Krigsräddningstjänsten dimensionerades för att kunna genomföra räddningsinsatser efter flygangrepp av mycket stor omfattning. Den tidigare planeringen för höjd beredskap byggde också på förutsättningar som knappast kan komma i fråga i samband med fredstida kriser. Ett exempel är de förberedelser som gjordes för att transporter i stor utsträckning skulle kunna genomföras genom kontaminerade områden. Det är tveksamt om detta skulle komma i fråga ens i samband med mycket allvarliga fredstida kriser.

Mot denna bakgrund finns det anledning att fråga sig om det inte finns överskott på CBRN-utrustning inom delar av den verksamhet som omfattas av inventeringen. Om så är fallet finns möjligheter att omfördela utrustning till verksamheter där det kan finnas brister. I den förfrågan som gick ut till myndigheterna inom ramen för denna inventering ombads myndigheterna därför att uppge om de förfogar över användbar CBRN-utrustning som de inte behöver i nuvarande säkerhetspolitiska läge.

Flertalet myndigheter hade svårt att besvara denna fråga. Några hänvisade till pågående utredningar och vill inte uttala sig förrän dessa hade avslutats. Andra ansåg att hotbilden är oklar och att det inte går att bedöma om det finns överskott förrän man har fastställt en för myndigheten relevant hotbild. Endast några få myndigheter gjorde bedömningen att de sannolikt har ett överskott av användbar utrustning.

Sammanfattningsvis kan konstateras att det är troligt att vissa myndigheter förfogar över större volymer av vissa typer av CBRN-utrustning än vad de behöver, med hänsyn till de säkerhetspolitiska förutsättningar som gäller idag. Det borde därför finnas möjligheter att omfördela utrustning mellan myndigheterna, till exempel i syfte att täcka brister som kan finnas på vissa håll eller för att ersätta utrustning som har förbrukats eller skadats. Det är dock inte möjligt att på grundval av den inventering som har gjorts exakt ange vilka överskott som finns. Innan detta kan ske måste den aktuella hotbilden omsättas till konkreta myndighetsinriktningar av samtliga myndigheter som förfogar över användbar CBRN-utrustning. Som tidigare har nämnts har detta inte skett.

8. Behov av omsättning och komplettering av anskaffad utrustning

Tidigare har konstaterats att en stor del av den CBRN-utrustning som anskaffades under perioden 1992-2002 sannolikt fortfarande är fullt användbar. Delar av utrustningen har dock gått förlorad efter att ha använts vid övningar, förvarats olämpligt eller blivit obsolet. Det sistnämnda torde bland annat ha drabbat viss indikerings- och saneringsutrustning. Dessutom har hotbilden genomgått grundläggande förändringar. I den förfrågan som gick ut till myndigheterna ställdes därför en fråga om vilka brister som myndigheterna ansåg fanns inom det egna området vad gäller utrustning och andra typer av resurser inom CBRN-området.

I sammanhanget bör nämnas att den arbetsgrupp som var tillsatt av Försvarsmakten och vissa civila myndigheter, Ag³NBC, har gjort vissa bedömningar av behovet av att komplettera bland annat räddningstjänstens, polisens och akutsjukvårdens innehav av utrustning. Dessa bedömningar kostnadsberäknades år 2002 av Totalförsvarets skyddscentrum på uppdrag av ÖCB. Bedömningar av brister finns också i KBM:s tidigare omnämnda NBC-strategi och i senare års planeringsunderlag. Dessutom genomför SRV, SoS och vissa andra myndigheter för närvarande utredningar på uppdrag av regeringen i syfte att klarlägga kompletteringsbehov som kan finnas inom indikerings- och personsaneringsområdena. Syftet med den fråga som ställdes till myndigheterna i denna inventering var i första hand att fånga upp de omedelbara behov som myndigheterna ser i dagsläget.

SRV hänvisar i första hand till pågående utredningar. Ovan nämnda utredningar skall redovisas till regeringen i december 2004. Innan dess vill SRV inte uttala sig om bristerna inom det egna området.

SoS framhåller att det finns brister på utbildningsområdet, bland annat beroende på att det är svårt att lösgöra personal inom sjukvården för CBRN-utbildning. På utrustnings- och förnödenhetssidan behöver bland annat vissa autoinjektorer omsättas. Anskaffningsbehov finns också vad gäller vissa läkemedel, till exempel antivirala medel och benmärgsstimulerande medel.

RPS framhåller att utbildningsprogrammen för polispersonal inte har genomförts fullt ut. Beträffande utrustning finns kompletteringsbehov för indikerings- och saneringsutrustning, bland annat för den nationella insatsstyrkan, piketgrupper och teknisk personal. Den särskilda beredskapspolisen har dock god tillgång på CBRN-utrustning.

Av övriga myndigheter som har kontaktats inom ramen för inventeringen framhåller många att man har svårt att bedöma vilken hotbild man skall förbereda sig för. Detta gäller inte minst länsstyrelserna. Många myndigheter framhåller också att utbildning och övning av personalen i att hantera utrustningen inte genomförs, och att det är svårt att motivera myndighetsledningarna att sätta igång sådan utbildnings- och övningsverksamhet. Frånvaron av funktions- och kvalitetskontroller på anskaffad utrustning medför också att det på vissa håll finns en osäkerhet om CBRN-utrustningens funktionsduglighet.

I sammanhanget bör nämnas att SvK och transportmyndigheterna har genomfört eller påbörjat utredningar i syfte att ta fram preciserade myndighetsinriktningar inom CBRN-området. Därvid inventeras också tillgången på utrustning. Beredskapen mot kärnkraftsolyckor har också medfört att länsstyrelserna i kärnkraftsläna har kunnat dra nytta av den planering, utbildning och övning som sker med inriktning på sådana händelser.

Sammanfattningsvis finns vissa omsättnings- och kompletteringsbehov vad gäller anskaffad utrustning. Detta kan bland annat gälla indikerings- och saneringsutrustning samt vissa läkemedel som har betydelse i CBRN-sammanhang. Också i övrigt finns brister, till exempel vad gäller CBRN-utbildning för vissa personalkategorier.

9. Slutsatser och förslag

Huvudsyftet med den inventering som har redovisats i denna rapport har varit att ta reda på vilken CBRN-utrustning som har anskaffats under perioden 1992-2002 för medel ur anslaget 6:5 Civilt försvar, var denna utrustning finns i dag och hur användbar denna utrustning är - allt för att möta de behov som finns i dagsläget. Inventeringen begränsades till myndigheter som bedömdes ha tagit emot eller anskaffat större volymer av utrustning med medel från anslaget 6:5 under den aktuella perioden. Utrustning som har anskaffats efter den 1 juli 2002 eller med annan finansiering än anslaget 6:5 har inte medtagits.

Inventeringen visar att betydande mängder CBRN-utrustning har anskaffats under den aktuella perioden och att huvuddelen av denna utrustning torde vara användbar i dag. Det är dessutom sannolikt att det på vissa håll finns ett inte obetydligt överskott på utrustning, ställt i relation till de behov som finns i dag. Samtidigt finns ett omsättnings- och kompletteringsbehov vid vissa myndigheter och för vissa typer av utrustning. De kostnadsberäkningar som har gjorts visar att avsevärda belopp kan behöva satsas på att omsätta och komplettera vissa myndigheters utrustning. Mot denna bakgrund är det angeläget att existerande möjligheter till omfördelning av utrustning mellan olika myndigheter tas till vara.

Inventeringen har också visat att det finns brister i nedbrytningen av den övergripande hotbild som finns angiven inom CBRN-området till aktuella och precisa inriktningar på myndighetsnivå. Om man bortser från räddningstjänsten, polisen och akutsjukvården har sådana nedbrytningar endast gjorts av ett begränsat antal myndigheter. På många håll råder därför en betydande oklarhet om vilken inriktning som bör gälla för den egna myndighetens CBRN-verksamhet i nuvarande säkerhetspolitiska läge. Innan dessa oklarheter har undanröjts är det svårt att bedöma vilken CBRN-utrustning en myndighet behöver, om den befintliga utrustningen behöver kompletteras och hur utrustningen bör förvaras. Också behovet av utbildning och övning av berörd personal styrs av vilken hotbild som gäller för myndigheten.

Även beträffande förrådshållningen av befintlig CBRN-utrustning finns brister. Vissa myndigheter vet inte vilken utrustning de förfogar över. I stort sett inga myndigheter utöver SRV och SoS genomför systematiska funktions- och kvalitetskontroller av anskaffad utrustning. Förvaringen av utrustningen är i de flesta fall inte anpassad till de krav på omedelbar tillgänglighet som fredstida CBRN-hot ställer. Dessa brister kan i stor utsträckning återföras på den oklarhet som finns på många håll om den hotbild som gäller för den egna myndigheten inom CBRN-området.

Sättet att förrådshålla utrustningen bör anpassas till den hotbild som gäller för myndigheten. Om myndigheten endast skall ha förmåga att möta ett krigshot som ligger 10-15 år framåt i tiden, kan centraliserad förvaring utanför myndigheten vara att föredra. Detta kan vara mer ekonomiskt och ger bättre möjligheter att överblicka utrustningen och att genomföra funktions- och kvalitetskontroller. Om hotbilden utgörs av ett fredstida terroristangrepp som direkt berör myndighetens personal måste utrustningen vara omedelbart tillgänglig och förvaras i anslutning till berörda befattningshavares arbetsplatser. Man måste också vara säker på att utrustningen är funktionsduglig och att personalen har erforderlig utbildning för att kunna hantera den.

Av rapporten har framgått att det är mycket väsentligt att den övergripande inriktning som fastställts inom CBRN-området omsätts till konkreta och preciserade myndighetsinriktningar för detta område. Detta har gjorts av vissa myndigheter men inte av alla. Vissa myndigheter är också osäkra på hur de skall tolka gällande hotbild. Detta gäller bland annat vissa länsstyrelser. Det kan därför vara lämpligt att KBM tar upp en dialog med myndigheterna om behovet av att precisera hotbilden inom CBRN-området och vid behov lämnar stöd till myndigheterna i detta arbete.

Sammanfattningsvis bör följande åtgärder komma i fråga i syfte att åstadkomma en effektivare hantering av befintlig CBRN-utrustning:

1. Myndigheterna inom krisberedskapen bör, om detta inte redan har gjorts, omsätta den övergripande inriktning som fastställts på central nivå till en konkret CBRN-inriktning för den egna myndigheten. KBM bör lämna stöd till detta arbete.
2. Myndigheternas innehav av CBRN-utrustning bör anpassas till den hotbild som gäller för den enskilda myndigheten. Beroende på hotbilden kan detta innebära avveckling, bibehållande eller komplettering av befintlig utrustning.
3. Myndigheterna bör ta fram en till hotbilden anpassad förrådshållningspolicy och ett program för funktions- och kvalitetskontroller av befintlig utrustning. I vissa fall kan det vara lämpligt att utrustningen överlämnas till en annan myndighet för central förvaring.
4. Myndigheterna bör gå igenom de behov som kan finnas av att utbilda och öva berörd personal och, om så behövs, genomföra en till hotbilden anpassad utbildnings- och övningsverksamhet inom CBRN-området.
5. Möjligheterna till myndighetsövergripande samverkan vid förrådshållning och vid funktions- och kvalitetskontroller av anskaffad utrustning bör tas till vara. Innan nyanskaffning av CBRN-utrustning sker, bör undersökas om det finns ett överskott av utrustning vid andra myndigheter som kan utnyttjas.

2004-06-14

Planerings- och samordningsenheten
Anna Nöjd

Sändlista

Information om inventering av NBC-resurser (CBRN-resurser)

Under åren 1992 - 2002 anskaffades betydande volymer av skyddsmaterial för NBC-ändamål med medel från anslaget 6:5 Civilt försvar (motsvarande). Anskaffningen avsåg såväl höjd beredskap som svåra påfrestningar på samhället i fred. Totalt torde ett dussintal funktionsansvariga och delfunktionsansvariga myndigheter, de nu nedlagda civilbefälhavarmyndigheterna samt länsstyrelserna ha berörts av denna anskaffning. Huvuddelen av den skyddsutrustning som anskaffades torde fortfarande vara fullt användbar.

Mot denna bakgrund har KBM ansett det vara väsentligt att skapa en helhetsbild av vilka NBC-resurser som anskaffades under åren 1992 - 2002, var dessa resurser förvaras, i vilket skick de är och hur de används. Det är också väsentligt att pröva vilka åtgärder som kan vidtagas för att förbättra tillgängligheten till dessa NBC-resurser i de hotsituationer som nu är aktuella (terroristaktioner, industriolyckor, smittspridning, etc).

KBM har därför påbörjat en inventering som syftar till att belysa dessa frågor. Inventeringen avses också komma att fungera som ett av flera ingångsvärden för den fördjupade genomgång som KBM utför under juni 2004 - februari 2005 avseende polisens, räddningstjänstens och sjukvårdens förmåga vid en CBRN-händelse.

För att få underlag för inventeringen av befintliga NBC-resurser måste KBM inhämta visst underlag från ett antal centrala och regionala myndigheter. De uppgifter som KBM behöver få tillgång till framgår av den frågelista som redovisas i bilaga 1. KBM har uppdragit åt konsulten Ulf Wennerberg att inhämta och sammanställa dessa uppgifter. Detta kommer att ske under perioden juni - augusti 2004.

Ulf Wennerberg kommer att kontakta berörda myndigheter i detta ärende under de närmaste veckorna. Uppgifterna bör lämnas på det sätt som är enklast för myndigheten (skrivelse, telefon- eller mailkontakt, besök av konsulten, etc). Vissa av uppgifterna kan vara svåra eller mycket tidsödande att ta fram. Myndighetens kontaktperson bör då överenskomma med Ulf Wennerberg om en lämplig tidpunkt och form för uppgiftslämnandet.

Box 599
101 31 StockholmTel 08-593 710 00
Fax 08-593 710 01kbm@krisberedskaps
myndigheten.sewww.krisberedskaps
myndigheten.se**Besöksadresser**
Kungsgatan 53,
Stockholm

Hågesta, Sollefteå

Upplysningar om resursinventeringen lämnas av Karin Måwe (tfn 08 - 5937 1196, e-post karin.mawe@krisberedskapsmyndigheten.se), Anna Nöjd (tfn 08-5937 1358, e-post anna.nojd@krisberedskapsmyndigheten.se) eller av Ulf Wennerberg (tfn 08 - 612 30 45, e-post uw@uwkonsult.se).

Med vänlig hälsning

Johan Friberg

Anna Nöjd

Bilaga:

Frågelista

Sändlista

Myndigheter m.fl. som kommer att kontaktas:

Affärsverket svenska kraftnät

Banverket

Luftfartsverket

Rikspolisstyrelsen

Sjöfartsverket

Socialstyrelsen

Statens energimyndighet

Statens räddningsverk

Teracom AB (Ingen myndighet, men kontaktas för vissa av frågorna)

Vägverket

Länsstyrelserna

För kännedom:

Arbetsmarknadsstyrelsen

Ekonomistyrningsverket

Elsäkerhetsverket

Finansinspektionen

Försvarets materielverk

Försvarets radioanstalt

Försvarsmakten Totalförsvarets skyddscentrum

Försvarsmakten Högkvarteret

Kemikalieinspektionen

Kustbevakningen

Landstinget i Stockholms län

Landstingsförbundet

Lantmäteriet

Livsmedelsverket

Migrationsverket

Naturvårdsverket

Post- och telestyrelsen
Riksförsäkringsverket
Riksgäldskontoret
Riksbanken
Skatteverket
Statens jordbruksverk
Statens kärnkraftsinspektion
Statens strålskyddsinstitut
Statens veterinärmedicinska anstalt
Statistiska centralbyrån
Styrelsen för psykologiskt försvar
Svenska kommunförbundet
Totalförsvarets forskningsinstitut
Tullverket
Verket för näringslivsutveckling
Västra Götalandsregionen
Fö/Civ
Per-Åke Kristensson, Statens räddningsverk
Ulf Wennerberg

Inom KBM:

ÖD
Karin Börjesson
Oskar Hansson
AnnaKarin Lissel Swenning
Karin Måwe
Robert Nilsson
Gunnar Palm
Martin Sebesta

INVENTERING AV NBC-RESURSER (CBRN-resurser)

Definitioner

Med NBC-resurser (i dag används ofta uttrycket CBRN) avses utrustning och förnödenheter som har anskaffats för att ge så kallat uppgiftsanknutet skydd eller grundskydd för personal och anläggningar som skall kunna bedriva verksamhet under höjd beredskap eller vid svåra påfrestningar på samhället i fred. Endast resurser som har anskaffats med medel från anslaget 6:5 Civilt försvar eller föregångare till detta anslag omfattas av inventeringen. Inventeringen gäller utrustning och förnödenheter som har anskaffats under perioden 1992 - 2002. Myndigheten anses förfoga över NBC-resurserna om de inköpts för medel som myndigheten har tilldelats ur anslaget 6:5 Civilt försvar (motsvarande) eller om NBC-resurser har övertagits från annan myndighet.

Frågelista

1. Har myndigheten tilldelats medel från anslaget 6:5 Civilt försvar (motsvarande) för anskaffning av NBC-resurser under perioden 1992 - 2002?
2. Vilken typ av NBC-resurser anskaffade eller övertog myndigheten under denna period? I vilken omfattning skedde detta?
3. Vilka planeringsförutsättningar utgick myndigheten från då NBC-resurserna anskaffades?
4. Utförde myndigheten anskaffningen i egen regi eller utnyttjades SRV:s samordningsfunktion för inköp av NBC-materiel?
5. Vilka av de NBC-resurser som anskaffades under perioden 1992 - 2002 finns idag kvar i användbart skick hos myndigheten?
6. Har NBC-resurser överlåtits av myndigheten till annan statlig myndighet, statligt ägt företag, kommun eller landsting? När skedde detta och vilka resurser berördes?
7. Förfogar myndigheten idag över användbara NBC-resurser som inte anses behövas i nuvarande säkerhetspolitiska läge? Vilka överskottsresurser finns?
8. Hur och var förrådshålles de NBC-resurser som myndigheten förfogar över idag?
9. Hur utförs funktions- och kvalitetskontroller av de NBC-resurser som myndigheten förfogar över?
10. Har myndigheten tillgång till ett register eller en databas som ger en samlad bild av de NBC-resurser som myndigheten förfogar över, var dessa resurser finns och i vilket skick som de är?

11. Är de tänkta användarna av myndighetens NBC-resurser utbildade och övade för användning av dessa resurser? Om inte, vilka brister finns?
12. Anser myndigheten att man har de NBC-resurser som är nödvändiga med hänsyn till den hotbild som myndigheten idag står inför? Om inte, vilka brister finns?

ISSN 1652-3733
ISBN 91-85053-66-X

Krisberedskapsmyndigheten

Box 599
101 31 Stockholm

Tel 08-593 710 00

Fax 08-593 710 01

[kbm@krisberedskaps
myndigheten.se](mailto:kbm@krisberedskapsmyndigheten.se)

[www.krisberedskaps
myndigheten.se](http://www.krisberedskaps
myndigheten.se)